

U S N E S E N Í

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D., a soudců Mgr. Václava Trajera a JUDr. Petra Černého, Ph.D. v právní věci **navrhovatelů: a) J. T.**, nar. „X“, trvale bytem „X“, **b) M. D.**, nar. „X“, trvale bytem „X“, **c) M. K.**, nar. „X“, trvale bytem „X“, **d) M. S.**, nar. „X“, trvale bytem „X“, **e) D. Š.**, nar. „X“, trvale bytem „X“, **f) H. C.**, nar. „X“, trvale bytem „X“, **g) MUDr. M. K.**, nar. „X“, trvale bytem „X“, **h) MUDr. J. K.**, nar. „X“, trvale bytem „X“, **ch) J. P.**, nar. „X“, trvale bytem „X“, **i) A. W.**, nar. „X“, trvale bytem „X“, **j) J. S.**, nar. „X“, trvale bytem „X“, všichni zastoupení zástupcem JUDr. Jiřím Císařem, advokátem, se sídlem v Ústí nad Labem, Hrnčířská 55/14, a **dalších účastníků řízení: 1) Městský úřad Rumburk**, se sídlem tř. 9. května 1366, Rumburk, a **2) Česká strana sociálně demokratická**, se sídlem Lidový dům, Hybernská 7, Praha, IČ 00409171, zastoupena JUDr. et Ing. Petrem Petržílkem, Ph.D., advokátem, se sídlem v Úvalech, Dvořákova 1624, **3) MĚSTO LIDEM**, sídlem K Rybníku 1308, Orlová - Poruba, IČ 26598647, zastoupena B. K., nar. „X“, trvale bytem „X“, **v řízení o návrhu na vyslovení neplatnosti hlasování ve volbách a neplatnosti voleb do zastupitelstva města Rumburk konaných ve dnech 10. a 11. října 2014,**

t a k t o :

- I.** Návrh na vyslovení neplatnosti hlasování ve volbách do zastupitelstva města Rumburk konaných ve dnech 10. a 11. října 2014 se **zamítá**.
- II.** Návrh na vyslovení neplatnosti voleb do zastupitelstva města Rumburk konaných ve dnech 10. a 11. října 2014 se **zamítá**.
- III.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Navrhovatelé a) až j) se návrhem, který soud obdržel dne 24.10.2014 domáhali vyslovení neplatnosti hlasování ve volbách a voleb do zastupitelstva města Rumburk konaných ve dnech 10. a 11. října 2011.

Dle navrhovatelů došlo k porušení zák. č. 491/2001 Sb., o volbách do zastupitelstev obcí (dále jen „volební zákon“), takovým způsobem, že to mohlo ovlivnit výsledky voleb a hlasování. V současné době šetří Obvodní oddělení Policie ČR Rumburk čtyři trestní oznámení s tím, že dvě trestní oznámení, a to navrhovatele a) a A. J. ve formě úředního záznamu navrhovatelé připojili k návrhu. Zbývající trestní oznámení by dle jejich návrhu měl vyžádat soud. Poukázali na to, že A. J. uvedla ve svém vysvětlení mimo jiné, že jí, jako

pracovníci registračního úřadu, sdělila zapisovatelka okrskové volební komise (dále jen „OVK“) č. 3, a to M. F., DiS podezření z možného ovlivňování hlasů voličů, neboť zvolený zastupitel za volební stranu MĚSTO LIDEM, A. K., přivezl do volební místnosti voliče, s přivezenými voliči byl ve volební místnosti, kde dohlížel a čekal na to, až voliči odvolí. Dále dle sdělení zapisovatelky OVK č. 8, paní Bc. R. Š., se dostavil volič do volební místnosti a sdělil zapisovateli, že u budovy, kde má sídlo místní obchod „večerka“, mu zastavilo vozidlo s finanční nabídkou 50,- Kč, když půjde volit. Dále, jí bylo oznámeno, že se do volební místnosti dostavila skupinka nepřizpůsobivých občanů s občanskými průkazy, kteří přišli volit, ačkoliv nepatřili do volebního okrsku. Tímto způsobem dle navrhovatelů ovlivňoval volby A. K. a případně s dalšími osobami. Dále poukázali na trestní oznámení navrhovatele a), který v něm uvedl, že na sociální síti Facebook A. K. nepravdivě uvedl: „hlavou se mi honí, komu anebo čemu se v Rumburku může hodit mimořádný příkaz našim strážníkům, aby se drželi dál od volebních míst, mně to tedy hlava nebere.“ K tomu navrhovatel a), který je starostou města Rumburk, uvedl, že takové příkazy nikdy nebyly strážníkům Městské policie v Rumburku vydány a cílem tohoto sdělení na sociální síti bylo poškodit navrhovatele a) a jeho volební stranu č. 11 RUMBURÁCI.cz.

Dále bylo dle navrhovatelů zjištěno, že A. K. takto vozil voliče do volebních místností opakovaně, těmto voličům sliboval finanční prostředky, pokud budou volit jeho a jeho volební stranu č. 10 a také jim tyto finanční prostředky po volbě předal s tím, že dokonce byl s těmito voliči ve volební místnosti a upravoval za volební přepážkou lístky s voliči či se o to pokoušel. K dalšímu porušení zákona došlo tím, že některé osoby vykonávající pro Město Rumburk veřejně prospěšné práce obdrželi finanční odměnu, ovšem nikoliv za tyto veřejně prospěšné práce, nýbrž za to, že se voleb jako voliči zúčastní a budou volit konkrétní požadované volební strany.

Dále navrhovatelé uvedli, že při volbách do zastupitelstva činil celkový počet odevzdaných úředních obálek dle zápisu o výsledku voleb 4 136 ks obálek, což při počtu 23 kandidátů na jednom volebním lístku znamená celkem 95 128 hlasů. Celkový počet platných hlasů je však pouze 82 792 hlasů. Rozdíl $95\,128 - 82\,792 = 12\,336$ hlasů děleno 23 kandidáty je celkem 536 neplatných volebních lístků, což z celkového počtu odevzdaných hlasovacích lístků 4 136 představuje téměř každý osmý hlasovací lístek neplatný. Tato skutečnost nasvědčuje zmanipulování hlasování a vyhodnocení hlasovacích lístků, stejně jako sdělení zapisovatelek a členů okrskových volebních komisí o tom, že bylo odevzdáno asi 500 hlasovacích lístků, kde byla křížky označena kandidátka RUMBURÁCI.cz a k tomu byli tzv. dokřížkování kandidáti ČSSD a MĚSTO LIDEM, když je všeobecně známo, že se jedná o nesmiřitelné opoziční tábory a je naprosto vyloučené, aby k takovému rozdílnému dokřížkování došlo v tak vysokém počtu 500 hlasovacích lístků, a to zejména ve prospěch kandidátů ČSSD (konkrétně S., P., Ž. a Z.) a kandidátů MĚSTO LIDEM (konkrétně N., K. a K.). Takto dokřížkované hlasy byli navíc zakřížkovány stejnou propisovací tužkou, což spolu s uvedenými skutečnostmi činí ještě zřejmější to, že hlasovací lístky byly upravovány při sčítání hlasů členy okrskových volebních komisí.

Před volbami mělo dojít ke ztrátě asi 300 ks hlasovacích lístků, kterými měl disponovat právě A. K., který svázal voliče hromadně do volebních místností a ovlivnit hlasování těchto voličů kupčením s hlasy za finanční prostředky či úpravou hlasovacích lístků takto získaných.

Manipulaci s hlasovacími lístky při sčítání hlasů dokumentuje i to, že se v případě volební strany RUMBURÁCI.cz značně liší procentuální úspěšnost v jednotlivých devíti

volebních okrscích, a to zejména pokud jde o volební okrsek č. 6, kde tato volební strana získala jen 3,14% odevzdaných hlasovacích lístků, zatímco i v okrscích, kde byl schodek procentuální volitelnosti 2,5 -2,75% měla tato volební strana počet odevzdaných hlasovacích lístků mezi 5,25 – 5,5% a v ostatních okrscích mezi 7-9%. Takové odchylky ve srovnání s volebním okrskem č. 6 jsou natolik markantní, že se naprosto vymykají statistické odchylce.

Při zaregistrování volební strany RUMBURÁCI.cz bylo třeba připojit asi 900 podpisů oprávněných voličů, což by při počtu 23 kandidátů představovalo celkem 20 700 hlasů. Skutečně odevzdané hlasy pak činí pouze 5 631 hlasů a toto číslo je velmi nepravděpodobné. Z neformálních vyjádření voličů po skončení voleb vyplývá, že voliči odevzdali pro navrhovatele a jejich volební strany mnohem více hlasů, než-li bylo zjištěno OVK. Sčítání bylo ukončeno až dne 11.10.2014 ve 22.10 hod., což neodpovídá počtu odevzdaných volebních lístků a době jejich sčítání v porovnání i s mnohem většími volebními obvody. Na důkaz svých tvrzení navrhli soudu k důkazu zprávu Obvodního oddělení Policie ČR Rumburk, kterou si měl soud vyžádat. Dále navrhl výslech A. J., výslech navrhovatelů, výslech zapisovatelů všech 9-ti OVK a přepočítání všech odevzdaných hlasovacích lístků soudem.

Další účastník č. 1) postoupil soudu volební dokumentaci a vyjádřil se pouze k možnosti ztráty 300 hlasovacích lístků, když uvedl, že při přípravě voleb tuto skutečnost nezaznamenal. Zbývající hlasovací volební lístky byly po zaslání oprávněným voličům uloženy na městském úřadě a v den voleb byl do každé volební místnosti předán balík, který obsahoval 200 kusů hlasovacích lístků.

Další účastník č. 2) uvedl, že žádný kandidát za ČSSD nejen že neovlivňoval výsledky voleb, ale ani není v návrhu jako případný „manipulátor“ označován. Nesouhlasí s tvrzením navrhovatelů, že by došlo k porušení ustanovení volebního zákona v § 60 odst. 2 a 3 volebního zákona způsobem, který mohl ovlivnit výsledek hlasování a voleb. Na podporu svých tvrzení nesnášejí navrhovatelé žádné konkrétní důkazy a netvrdí konkrétní rozhodné skutečnosti. Soud si nemůže za navrhovatele nic domýšlet ani doplňovat, neboť mu to nepřísluší. Ke skutku, který se měl údajně stát ve volební místnosti č. 3, navrhl slyšení A. K. Důležité je, jak údajné jednání A. K. posuzovala sama OVK č. 3, neboť by k údajnému jednání A. K. musela zaujmout písemné stanovisko a uvést jej v zápise o průběhu hlasování. Podle § 35 volebního zákona za pořádek ve volební místnosti a v jejím bezprostředním okolí odpovídá předseda OVK. Podle § 42 odst. 2 písm. g) volebního zákona v zápise OVK o hlasování ve volebním okrsku se uvede stručný obsah oznámení a stížností, které byly podány okrskové volební komisi, usnesení, která komise přijala a jejich stručné zdůvodnění. I kdyby A. K. přivezl voliče, byl s nimi ve volební místnosti, kde dohlížel a čekal na to až voliči odvolí, neznamená to samo o sobě porušení volebního zákona. Obdobná argumentace platí i ke skutku týkajícímu se OVK č. 8. Úmysl A. K. tím či oním způsobem ovlivnit volby a/nebo hlasování musí být jednak potvrzen, druhak prokázán nezvratnými důkazy. Dále je zde skutečnost, že při případném porušení zásady hlasování dle § 33 odst. 6 volebního zákona ze strany kohokoliv, měla okamžitě příslušná okrsková volební komise zasáhnout, porušení volebního zákona znemožnit a o přijatých opatřeních učinit v zápise okrskové volební komise o hlasování ve volebním okrsku učinit příslušný záznam. Ke skutku týkajícímu se uveřejnění stanoviska A. K. na Facebooku navrhl jeho výslech a uvedl, že samo o sobě nemůže znamenat kvalifikované porušení volebního zákona. Popis skutků týkající se toho, že některé osoby vykonávající pro Město Rumburk veřejně prospěšné práce obdrželi odměnu, stejně jako

skutku spočívajícího ve ztrátě 300 ks hlasovacích lístků neodpovídají zásadám, jak byly vymezeny v usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 16.11.2006, sp. zn. 57 Ca 148/2006. Je rovněž s podivem, že navrhovatelé napadají tzv. dokřížkovávání, ačkoliv tzv. panašování je právě v komunálních volbách velice časté a jeho napadání nelze vnímat jinak, než jako neoprávněnou kritiku volební demokracie a základních práv a svobod občanů našeho státu. Skutečnost, že RUMBURACI.cz potřebovali při zaregistrování volební strany cca 900 podpisů, čemuž volební výsledek neodpovídá, může být způsoben i tím, že navrhovatelé a), e), i) sháněli podpisy potřebné k registraci i na Městském úřadě Rumburk a navrhovatelé e) a g) v Lužické nemocnici a poliklinice, a.s., kde kvůli jejich postavení mohli někteří zaměstnanci podepsat petiční archy, jen aby neměli problémy. K tvrzenému porušení volebního zákona musí navrhovatelé uvést, jak tímto eventuálním porušením volebního zákona mohl být ovlivněn výsledek volby kandidáta nebo ovlivněno hlasování nebo ovlivněny výsledky voleb. Závěrem odkázal na relevantní volební judikaturu Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 768/06, III. ÚS 885/06, Pl. ÚS 73/04.

Další účastník 3) ve svém vyjádření k návrhu uvedl, že komunální volby v Rumburku proběhly plně v souladu s volebním zákonem. Další účastník 3), stejně jako ostatní účastníci voleb, měli možnost delegovat do OVK své zástupce. Žádný ze zástupců dalšího účastníka 3) nezaznamenal narušení řádného průběhu voleb. Navrhovatelé do svého návrhu promítli své osobní antipatie vůči konkrétnímu kandidátovi Ing. A. K. a frustraci z výsledku řádného průběhu voleb. V návrhu jsou v souvislosti s jeho jménem uváděny pouze nekonkrétní domněnky a podivně vyvozené závěry. Ing. A. K. osobně do zaplněné volební místnosti dovezl, doprovodil, čekal a zase odvezl až domů ty své dlouholeté nájemce, kteří by pro své postižení jinak k volbám sami nedošli a zájem volit projevili. Jejich konkrétní jména a bydliště již sdělil policii. Nikomu však nic neslibil ani nezaplatil. Za plentu s nikým nešel, žádné svázení voličů ani kupčení s hlasy neprováděl, jedná se o trestuhodnou pomluvu. Navrhovatelé jsou členové sdružení RUMBURÁCI.cz a SNK ED. Jejich členové spolu dlouhodobě spolupracují v radě a zastupitelstvu města, kde operují nadpoloviční většinou hlasů. Obě tato sdružení získala v proběhlé volbě pouze jediný hlas, zatímco další účastník 3) své mandáty zdvojnásobil. Někteří navrhovatelé jsou primárně hmotně zainteresovaní na výsledku voleb a je jejich osobním zájmem si dobu mandátu co nejvíce prodloužit. Úsměvná je argumentace, že pokud získali RUMBURÁCI.cz od 900 osob podpis, musí získat i odpovídající počet hlasů. Vyvolává to spíše otázku, jakým způsobem a za jakých okolností byly tyto podpisy získávány. K tomu odkázal další účastník 3) na skutečnost, že navrhovatel e) je obžalován ve věci vyhrožování a nátlaku na strážníky městské policie. K sociální síti Facebook uvedl, že navrhovatel a) v uzavřené skupině Rumburk dne 12.10.2014 ve svém příspěvku založeném v 0.10 hod. popřál vítězi k výsledku voleb. Tedy již v době, kdy již několik hodin měl mít informace o údajném narušení řádného průběhu voleb.

Při jednání soudu právní zástupce navrhovatelů v plném rozsahu odkázal na znění návrhu a po provedeném dokazování uvedl, že hlasování v předmětných volbách a volby jsou neplatné. Provedeným dokazování se prokázalo takové porušení volebního zákona, které ovlivnilo výsledky voleb. Byl prokázán nestandardní postup volebních okrskových komisí při sčítání hlasovacích lístků a rovněž bylo prokázáno ovlivňování voličů při volbách za finanční úplatu. Dále uvedl, že v důsledku těchto skutečností vznikly nestandardní rozdíly ve volebních výsledcích v jednotlivých okrscích.

Při tomtéž jednání soudu pověřená pracovnice dalšího účastníka řízení 1) navrhl, aby soud volební návrh zcela zamítl pro nedůvodnost. Přes provedené dokazování nebylo prokázáno žádné porušení volebního zákona v takové míře, které by bylo způsobitelné ovlivnit výsledky voleb.

Při tomtéž jednání soudu právní zástupce dalšího účastníka řízení 2) odkázal na své písemné vyjádření a uvedl, že námitky ohledně nestandardního postupu volební komise při sčítání volebních výsledků jsou nepřipustně novými námitkami. Dále je přesvědčen, že navrhovatelé nepřinesli jediný důkaz k tvrzení o nepřipustném finančním odměňování osob vykonávajících obecně prospěšné práce v souvislosti s volbami. Dále podotkl, že facebooková poznámka pana K. je normální facebookovou poznámkou a nemohla přispět k porušení volebního zákona. Dále zmínil, že se ani neprokázalo kupčení s hlasy ze strany pan K., a to ani přes šetření Policie ČR. Vedle toho zmínil, že tři místně nepříslušní voliči nemohou z povahy věci způsobit neplatnost hlasování či voleb ve Městě Rumburk.

Zástupce dalšího účastníka řízení 3) se z jednání omluvil.

Soud provedl důkazy výsledkem svědků, a to M. F., DiS., Ing. N. T., Bc. R. Š. a A. K. Dále soud provedl důkaz sdělením Obvodního oddělení Policie ČR Rumburk ze dne 5.11.2014, č.j. KRPU-249034-1/ČJ-2014-040216, sdělením Policie ČR, Územního odboru Děčín, SKPV. 2. oddělení obecné kriminality, ze dne 6.11.2014, č.j. KRPU-248256-4/TČ-2014-040272, a výtiskem diskuse ze sítě Facebook s příspěvkem A. K. ze dne 10.10.2014.

Svědčce M. F., zapisovatelka OVK č. 3, k věci mimo jiné uvedla, že průběh voleb byl standardní až na to, že pan K. si přivedl k volbám tři voliče. Tehdy je doprovodil až do volební místnosti, pomohl jim vyhledat příslušného volebního komisaře podle jejich příjmení, poté vyčkal, až dotyčné tři osoby odvolí samostatně za plentami a poté společně s těmito třemi osobami odešel. Svědkyně pana A. K. zná osobně, přičemž ho v Rumburku zná asi každý, neboť v předmětných volbách rovněž kandidoval. Podle svědkyně zdravotní stav tří osob, které doprovázel pan K. při volbách, nevyžadoval doprovod. Tuto skutečnost nepovažovala OVK za nutnou uvést do zápisu, neboť se nejednalo o porušení volebního zákona. Ke sčítání hlasů uvedla, že po ukončení hlasování se volební místnost uzamkla, členové okrskové volební komise se po volební místnosti rozesadili do dvojic, kdy museli odložit veškeré psací potřeby a bylo jim umožněno používat při vyplňování pomocné volební dokumentace pouze zelený fix. Svědkyně dále podrobně popsala postup sčítání hlasů.

Svědčce Ing. N. T., zapisovatelka OVK č. 5, k věci mimo jiné uvedla, že v průběhu voleb nic mimořádné nezaznamenala až na to, že pan A. K. doprovodil jednoho voliče do volební místnosti, kde pomáhal tomuto voliči s úpravou hlasovacích lístků, a to mimo prostor pro to vymezený. Proto byl pan K. OVK vyzván, aby toho zanechal a aby se dotyčný volič sám odebral do vyhrazeného prostoru k úpravě hlasovacích lístků, což ze strany pana K. i voliče bylo respektováno a provedeno. Dále uvedla, že poté co dotyčný volič odvolil, společně s panem K. opustil volební místnost. Svědkyně k tomu doplnila, že zdravotní stav dotyčného voliče dle jejího názoru nevyžadoval doprovod, třebaže ten měl pomalejší vystupování. Dále uvedla, že pana A. K. zná osobně, navíc A. K. byl voličem ve volebním okrsku č. 5 v předmětných volbách. Dále svědkyně doplnila, že dne 10. října 2014 pan K. volební místnost okrskové komise č. 5 navštívil celkem 3x, a to když šel sám volit a posléze, když přišel s doprovázeným voličem a ještě posléze, když přišel požádat o přenosnou urnu pro jednoho svého nájemníka. Jeho návštěvy se uskutečnily v rozmezí cca dvou hodin.

K vlastnímu průběhu sčítání hlasů svědkyně mimo jiné uvedla, že po ukončení hlasování rozdala členům okrskové volební komise zelené fixy, přičemž jim sdělila, že jiné psací potřeby při sčítání hlasovacích lístků nesmí být používány. Všichni členové volební komise tak sčítali zelenými fixami, což svědkyně průběžně kontrolovala, přičemž ona sama hlasovací lístky nesčítala. Dále uvedla, že komise nejprve roztrídila senátní obálky a komunální obálky, když byla použita pouze jedna volební urna. V případě komunálních voleb pak komise sečetla celkový počet odevzdaných obálek a roztrídila neplatné hlasovací lístky, kterých bylo něco kolem 10 až 15. Poté svědkyně osmičlennou komisi rozdělila na dvojice tak, aby byla pokud možno rovnoměrně rozložená a členové volební komise ve dvojicích přikročili k samotnému sčítání hlasovacích lístků. Dále svědkyně uvedla, že práce ve dvojicích vypadala tak, že jeden z dvojice sčítal odevzdané hlasy a druhý výsledky zapisoval do pomocných sčítacích archů, které svědkyně rozdala vždy po jedné sadě do každé dvojice. Dílčí výsledky zjištěné dvojicemi byly členy volební komise svědkyni nahlášeny až po ukončení sčítání, a poté svědkyně provedla centrální sčítání ze čtyř údajů z pomocných sčítacích archů. Jelikož výsledky z pomocných sčítacích archů vyšly bezchybně, již se neprováděla další kontrola hlasovacích lístků za účelem odstranění chyby.

Svědkyně neměla konkrétní poznatek o tom, že by pan A. K. nabízel finanční prostředky za to, že voliči budou volit jeho či jeho volební stranu.

Nebylo jí nic známo o ztrátě 300 hlasovacích lístků, a že s nimi měl disponovat A. K. ani o tom, že by mělo docházet k manipulaci s hlasovacími lístky či hlasy. K tomu doplnila, že ve vztahu k volebnímu okrsku č. 5 se nic nestalo a ani se nic neztratilo.

Svědkyně Bc. R. Š., zapisovatelka OVK č. 8, k věci uvedla, že při volbách volební místnost navštívil opilý volič, který vykřikoval, že mu někdo nabízel 50,- Kč, pokud půjde volit. K tomu doplnila, že tento volič nespecifikoval, kdo měl finanční hotovost nabízet. Dotyčný volič tehdy odvolil s tím, že říkal, že by stejně volil. Sám volič prohlašoval, že žádnou finanční hotovost si nevzal a že volí sám spontánně.

Dále uvedla, že pana A. K., zná pouze od vidění a nikoliv osobně. K tomu doplnila, že A. K. se v průběhu voleb neobjevil ve volební místnosti volební komise č. 8, přičemž tento muž z pohledu svědkyně toliko kandidoval za volební stranu MĚSTO LIDEM.

K vlastnímu průběhu sčítání výsledků voleb, svědkyně uvedla, že komise nejprve roztrídila senátní a komunální úřední obálky z jediné urny a poté byly obálky pro komunální volby rozděleny cca po 10, kdy již tyto jednotlivé kupičky odevzdaných úředních obálek dále zpracovávali členové okrskové volební komise včetně svědkyně, kdy již byly vytvořeny dvojice. Ve dvojicích pak tedy došlo k vlastnímu vyjímání hlasovacích lístků z odevzdaných obálek a sčítání hlasů. Ve dvojici vždy jeden hlasovací lístek vyndával a počítal a druhý z dvojice výsledky zapisoval do pomocného volebního archu. K tomu svědkyně doplnila, že všichni členové komise, kteří zapisovali, používali výhradně zelené fixy, které předtím obdrželi. Svědkyni není známo, že by někdo při sčítání ze strany komise používal jiný psací prostředek než zelený fix. Dále svědkyně doplnila, že při sčítání hlasů pomáhala ve dvojici, aniž by cokoliv zapisovala na pomocný volební arch. Svědkyně poté toliko zapisovala celkové volební výsledky, které jí sdělovaly jednotlivé dvojice.

Svědék A. K., kandidát za dalšího účastníka 3), k věci uvedl, že doprovázel jiné voliče k volbám, a to v 5 případech, kdy ve vztahu k volebnímu okrsku č. 3 přivezl vozidlem 3 své nájemce, tvořící jednu rodinu, a to starou paní omezenou v pohybu, dále její dceru, rovněž

omezenou v pohybu a jejího syna, který má špatnou orientaci. V případě volebního okrsku č. 5 přivezl vozidlem jednoho svého nájemce, a to starého pána, který má problémy s pohybem. Při této příležitosti u okrskové volební komise č. 5 zařídil přenosnou urnu pro manželku tohoto starého pána, která je na smrtelném loži. Vedle toho v případě volebního okrsku č. 5 ještě doprovodil pěšky dalšího svého nájemce do příslušné volební místnosti, neboť tento nájemce šel volit do hostince. Tento nájemce má problémy s orientací a je pod silnými léky v důsledku svého psychického stavu. Svědek popřel, že by sliboval finanční odměnu voličům za to, že jeho osobně či jeho volební stranu budou volit. Dále popřel, že by disponoval větším počtem hlasovacích lístků pro předmětné volby. Svědek potvrdil, že na sociální síti Facebook uveřejnil poznámku o tom, že se mu nelíbí uložený mimořádný příkaz strážníkům městské policie v souvislosti s komunálními volbami.

Popřel, že by svým nájemcům nabízel jiné benefity nebo finanční odměnu za to, že jeho či jeho volební stranu budou volit. K tomu doplnil, že s nájemci toliko diskutoval v tom směru, aby šli k volbám. Nikoho svým nájemcům nedoporučoval, koho by přesně měli volit. V tomto směru připustil, že měl určité výhrady k jistým kandidátům a tyto výhrady sdělil svým nájemníkům. Dále svědek podotkl, že nikomu neupravoval hlasovací lístky.

Podle ust. § 90 odst. 1 zák. č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“), se může za podmínek stanovených zvláštními zákony občan, politická strana nebo nezávislý kandidát anebo sdružení nezávislých kandidátů a sdružení politických stran nebo politických hnutí a nezávislých kandidátů návrhem domáhat rozhodnutí soudu o neplatnosti voleb nebo neplatnosti hlasování anebo neplatnosti volby kandidáta. Tímto zvláštním zákonem je volební zákon, podle jehož ust. § 60 odst. 1 se může podáním návrhu na neplatnost hlasování, na neplatnost voleb nebo na neplatnost volby kandidáta domáhat ochrany u soudu každá osoba zapsaná do seznamu ve volebním okrsku, kde byl člen zastupitelstva obce volen, jakož i každá volební strana, jejíž kandidátní listina byla zaregistrována pro volby do tohoto zastupitelstva, přičemž návrh je třeba podat nejpozději 10 dnů po vyhlášení výsledků voleb Státní volební komisí.

Před přistoupením k vlastnímu meritornímu projednání podaného návrhu ve věci voleb do zastupitelstva Města Rumburk se soud nejprve zabýval tím, zda nejsou dány nějaké překážky bránící o předmětném návrhu věcně rozhodnout. Dospěl přitom k závěru, že žádné takové překážky nejsou dány, když návrh byl podán v zákonné 10 denní lhůtě a navrhovatelé byli k podání předmětného návrhu ve věci voleb aktivně legitimováni, neboť navrhovatelé byli v den voleb přihlášení k trvalému pobytu v Rumburku.

Podle § 60 odst. 2 zákona o volbách návrh na neplatnost hlasování může podat navrhovatel, má-li zato, že byla porušena ustanovení tohoto zákona způsobem, který mohl ovlivnit výsledky hlasování.

Podle § 60 odst. 3 zákona o volbách návrh na neplatnost voleb může podat navrhovatel, má-li zato, že byla porušena ustanovení tohoto zákona způsobem, který mohl ovlivnit výsledky voleb.

V souladu s ustanovením § 90 odst. 2 s.ř.s. jsou v řízení o návrhu na neplatnost voleb účastníky navrhovatel, příslušný volební orgán a politická strana, sdružení nezávislých kandidátů nebo sdružení politických stran nebo politických hnutí a nezávislých kandidátů, na jejichž kandidátní listině byl uveden kandidát, jehož volba byla napadena. Volebním orgánem v daném případě je v souladu s úpravou obsaženou v Hlavě II volebního zákona Městský úřad

Rumburk. Z obsahu návrhu pak dle soudu jednoznačně vyplývá, že navrhovatelé napadají dosažený volební výsledek kandidátů za volební stranu Česká strana sociálně demokratická a MĚSTO LIDEM. V souladu s výše citovaným ustanovením § 90 odst. 2 s.ř.s. jsou dalšími účastníky řízení i tyto volební strany.

K tvrzenému ovlivňování hlasování a voleb ze strany A. K. soud poukazuje na ustálenou judikaturu volebních soudů, ze které lze citovat následující. Ústavní soud v nálezu ze dne 26.1.2005, sp. zn. Pl. ÚS 73/04, www.usoud.cz, uvedl, že: „*lid je zdrojem veškeré státní moci a mimo jiné se v této roli podílí na jejím ustavování cestou svobodných a demokratických voleb. Tomu odpovídá i zákonná úprava volebního soudnictví a ověřování voleb. Pro procesní úpravu volebního soudnictví a postup v takovém řízení z toho plyne vyvratitelná domněnka, že volební výsledek odpovídá vůli voličů. Předložit důkazy k jejímu vyvrácení je povinností toho, kdo volební pochybení namítá.*“

Soud dále konstatuje, ostatně jak již učinil ve svých předchozích rozhodnutích (srov. např. rozsudek KS v Ústí nad Labem ze dne 21.11.2011, sp. zn. 15 A 72/2011, www.nssoud.cz), že soudní řízení vedené dle s.ř.s. ve věcech volebních není založeno na principu inkvizičním, ve kterém by si soud sám vyhledával veškeré relevantní důkazy k tvrzení účastníků, ale je založeno na zásadě, že každý musí svá tvrzení doložit dostatečnými důkazy. V tomto směru tedy navrhovatele tíží důkazní břemeno, jehož neunesení má obecně za následek neúspěch v soudním řízení. Soudnictví ve věcech volebních je upraveno v hlavě II., dílu 4 s.ř.s. a v hlavě VII. volebního zákona. V těchto předpisech sice není výslovně zakotvena pro soudní přezkum voleb zásada koncentrace řízení, ovšem dle názoru soudu tento princip vyplývá konkludentně z obsahu jednotlivých ustanovení obsažených v uvedených předpisech (obdobně usnesení NSS ze dne 13.12.2004, sp. zn. Vol 13/2004, www.nssoud.cz). V ustanovení § 60 odst. 1 volebního zákona je výslovně uvedena desetidenní lhůta, ve které je možné podat návrh na neplatnost voleb, hlasování či volby kandidáta. Je nepochybné, že podání učiněné po uplynutí desetidenní lhůty je podání opožděné, které je třeba odmítnout pro opožděnost. V ustanovení § 90 odst. 3 s.ř.s. je pak dále uvedeno, že soud rozhodne usnesením, a to do dvaceti dnů poté, kdy návrh došel soudu. Dále je v citovaném ustanovení výslovně uvedeno, že jednání není třeba nařizovat. Ze stanovené poměrně krátké lhůty pro rozhodnutí a skutečnosti, že není nutno nařizovat jednání ve věci, vyplývá jednoznačně zákonodárcův záměr, aby ve věcech platnosti voleb, platnosti hlasování a platnosti volby kandidáta bylo rozhodnuto ve věci rychle a otázka platnosti výsledků voleb byla v krátké době postavena na jisto. Podmínkou rychlého rozhodnutí bez nařízení jednání je však to, že navrhovatel uplatní veškeré své námitky včetně navrhovaných důkazů již ve svém podání.

Soud nepředvolával jako svědky navrhovateli navržené zapisovatele ze všech OKV, neboť konkrétní tvrzení navrhovatelů se vztahovala pouze k volebním okrskům č. 3, 5 a 8. Z chyb v postupu jedné OKV či nezákonností v jednom volebním okrsku nelze bez dalšího usuzovat na pravděpodobnost pochybení i v dalších volebních okrscích. Jak judikoval již Nejvyšší správní soud ve svém rozhodnutí ze dne 14.11.2013, sp. zn. Vol 120/2013, www.nssoud.cz, pro tzv. extrapolaci chybí soudu zákonné zmocnění. Navrhovatelé nepřinesli konkrétní skutková tvrzení, která by se dotýkala všech volebních okrsků, a proto se soud soustředil při dokazování jen na volební okrsky č. 3, 5 a 8. Navíc navrhovatelé posléze v řízení před soudem na provedení výsledek zapisovatelů všech OKV netrvali.

Soud nepovažoval za nutný výslech A. J., pracovnice registračního úřadu – Městského úřadu Rumburk, neboť i dle tvrzení navrhovatelů při podání vysvětlení na policii pouze

parafrázovala, co jí sdělily svědkyně F., T. a Š. Soud nepřistoupil ani k výsledku navrhovatelů, a to s ohledem na koncentraci řízení, neboť bylo jejich věcí, aby do svého návrhu v zákonné lhůtě vtělili všechna rozhodující tvrzení a navíc soud s ohledem na důkazní situaci neshledal jejich výsledek potřebným. Ostatně na těchto návrzích po provedeném dokazování navrhovatelé již ani netrvali.

Nejvyšší správní soud ve svém rozhodnutí ze dne 28.11.2006, sp. zn. Vol 82/2006, www.nssoud.cz, mimo jiné uvedl, že „*funkce soudu v rámci soudního přezkumu voleb nemůže být vykládána tak široce, že v konečném důsledku by jeho práce měla nahrazovat či jaksi doplňovat činnost volebních orgánů, dokonce až ve smyslu přepočítávání všech hlasovacích lístků na základě pouhé spekulativně formulované námitky.*“ Soud vzhledem k tomu, že navrhovatelé nepředložili žádné zvláště významné indicie (viz níže) k tomu, aby soud přistoupil k mimořádnému kroku přepočítávání hlasů, tento úkon neučinil.

Z provedeného dokazování soud zjistil, že Policií ČR je sice prováděno šetření ve dvou případech podezření ze spáchání trestného činu maření přípravy a průběhu voleb a referenda podle § 351 trestního zákoníku, nicméně dosud nebylo sděleno ani obvinění konkrétní osobě a věc je ve stádiu prověřování. Ze svědeckých výpovědí zapisovatelek OVK č. 3, 5 a 8 soud zjistil, že volby proběhly standardně a nebylo zjištěno žádné porušení volebního zákona či jiného právního předpisu. To se ostatně odrazilo i v zápisech OVK o průběhu a výsledku hlasování, ve kterých nebyly zaznamenány žádné mimořádné události. Jednání A. K. spočívající v doprovodu pěti voličů, kteří byli jeho nájemníky, do volební místnosti, nepovažuje soud za žádné porušení volebního zákona. Jiné jednání A. K. nebylo navrhovateli prokázáno. Nebylo ani prokázáno, že by A. K. měl k dispozici větší počet hlasovacích lístků, že by sliboval finanční prostředky za svoji volbu nebo že by jinak nepřípustně ovlivňoval volební proces.

Konkrétními tvrzeními ani důkazními návrhy rovněž nijak navrhovatelé neprokázali, že by mělo dojít k tomu, že některé osoby vykonávající pro město Rumburk veřejně prospěšné práce obdrželi finanční odměnu za účast ve volbách. Uvedené námitky shledal soud nedůvodnými.

K další části návrhu týkající se vyjádření volebního kandidáta A. K. na sociální síti Facebook soud uvádí, že smyslem volební kampaně je snaha aktérů politického boje o získání co největší přízně voličů pro své kandidáty a volební programy. Jejimi základními funkcemi jsou proto informovanost, identifikace a mobilizace. Podstata volební kampaně spočívá v tzv. politické komunikaci, a to jak mezi kandidujícími subjekty navzájem, tak především mezi kandidáty a voliči (potenciálním i skutečnými; k tomu blíže viz např. E. Bradová, *Od lokálních mítinků k politickému marketingu: Teorie a vývoj politické komunikace a volebních kampaní*, Masarykova univerzita v Brně, Mezinárodní politologický ústav, 2005). V podmínkách demokratického státního režimu a svobodných voleb bývá obvyklé, že kandidáti a jejich stoupenci využívají vedení pozitivní i negativní kampaně. Volební kampaň se často vyznačuje velmi emotivní, napjatou a mnohdy i iracionální atmosférou. Ani v období volební kampaně však nepanuje „právní vakuum“, vyplňované výhradně volebním zákonem. I v období té nejžhavější volební kampaně si všichni její aktéři musí být neustále vědomi toho, že se mohou dopustit porušení řady právních předpisů nejen z oblasti volebního práva, ale také správního, občanského, mediálního či dokonce trestního práva. Posláním volebního soudu není zastávat pozici jakéhosi monopolního ochránce korektnosti celého volebního procesu. Tento úkol přísluší i jiným orgánům veřejné moci a je věcí jednotlivých kandidátů a

koneckonců i voličů, aby se svým aktivním jednáním zasazovali o férovost voleb. Možnosti volebního soudu jsou totiž poměrně limitované: jeho pravomocí je pouze rozhodnout o neplatnosti voleb, což je natolik závažný zásah do projevené vůle voličů, že k němu lze přistoupit pouze ve výjimečných případech. Do rozhodnutí voličů jako suveréna může soudní moc vstoupit jen ve výjimečných případech, kdy vady volebního procesu způsobily nebo mohly zřejmě způsobit, že by voliči rozhodli jinak a byl by zvolen jiný kandidát (nálezn Ústavního soudu ze dne 26.1.2005, sp. zn. Pl. ÚS 73/04).

Soud, aby mohl případně vyhovět návrhu na neplatnost voleb, podrobí skutkový a právní stav přezkumu ve třech krocích. Zjišťuje, zda došlo k (1) nezákonnosti; dále hodnotí (2) vztah mezi touto nezákonností a zvolením kandidáta či kandidátů, jejichž zvolení je napadeno, a konečně posuzuje (3) zásadní intenzitu této nezákonnosti, která musí v konkrétním případě dosahovat takového stupně, že je možno se důvodně domnívat, že pokud by k takovému jednání nedošlo, nebyl by kandidát či kandidáti zřejmě vůbec zvoleni (srov. k tomu přiměřeně usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 2.7.2004, č.j. Vol 6/2004-12, publikované ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu pod č. 354/2004).

Žádný ze zákonů upravující volby neobsahuje výklad pojmů „čestně a poctivě“. Soud při posuzování daných skutečností musí vycházet nejen z toho, jak jsou tyto pojmy chápány v běžném životě, ale současně musí i přihlížet k charakteru volební kampaně, která má jistě svá specifika vyplývající z vyostřeného střetu mezi jejími aktéry, kteří se snaží získat podporu pro svůj volební program a zároveň se snaží podlomit důvěru k volebnímu soupeři. Volební střet je fakticky nejen soutěží volebních programů a kandidátů v pozitivním smyslu (tedy vyzvednutí kladů vlastního programu a kandidujících osobností) ale i v negativním smyslu (poukazování na zápory ostatních volebních programů i osob protikandidátů). Ústavní soud v již výše uvedeném nálezu ze dne 26.1.2005, sp. zn. Pl. ÚS 73/04, dospěl k závěru, že pojmy čestnost a poctivost v prostředí voleb nelze ztotožňovat s dobrými mravy, tak jak jsou chápány občanským zákoníkem, ani je nelze posuzovat z hlediska soukromého práva a obecné morálky. Ústavní soud vycházel z toho, že volební kampaň je bojem o hlasy voličů, jejíž negativní projevy nelze zákonem vyloučit. Stejně tak Evropský soud pro lidská práva v rozsudku ze dne 11.4.2006 ve věci stížnosti č. 71343/01 Brasilier proti Francii mimo jiné uvedl, že v kontextu volební soutěže je konečně ostrost projevu tolerovatelnější než za jiných okolností. Nedostatek etiky v kampani ještě neznamená automaticky její protizákonnost. Argumentace užitá aktéry voleb ve volební kampani podléhá nepochybně kritickému posouzení ze strany voličů, kteří vnímají nejen obsah volebních prohlášení, ale i úroveň prostředků použitých ve volebním boji.

Soud veden shora uvedenými principy posoudil tvrzení uveřejněné na Facebooku A. K. první den voleb dne 10.10.2014, a to: „*Hlavou se mi honí, komu anebo čemu se v Rumburku může hodit mimořádný příkaz našim strážníkům, aby se drželi dál od volebních míst. Mně to tedy hlava nebere.*“ Dle soudu se jedná o poměrně ostré obecné vyjádření bez bližší konkretizace. Toto vyjádření formulované vlastně jako otázka v jednom příspěvku na sociální síti rozhodně nedosahuje takové intenzity, aby zakládalo důvod pro opakování voleb. Čtenář následující diskuse k tomuto příspěvku si mohl učinit úsudek o relevantnosti tohoto prohlášení A. K., neboť tam byly uveřejněny vzájemně protichůdné názory a mimo jiné i příspěvek osoby podepsané jako P. M., pověřený vedením MP Rumburk, ve kterém je uvedeno, že byla pouze vydána instrukce strážníkům Městské policie Rumburk, aby se nedublovali s hlídkami Policie ČR, což odpovídá i tvrzení navrhovatele a).

K námitce spočívající v celkovém počtu 536 neplatných hlasovacích lístků soud uvádí následující.

Podle § 34 odst. 2 volebního zákona volič může volit nejvýše tolik kandidátů, kolik členů zastupitelstva obce má být zvoleno.

Podle § 34 odst. 3 volebního zákona volič může na hlasovacím lístku označit v rámečku před jménem kandidáta křížkem toho kandidáta, pro kterého hlasuje, a to v kterémkoliv ze sloupců, v nichž jsou uvedeni kandidáti jednotlivých volebních stran.

Podle § 34 odst. 4 volebního zákona volič může na hlasovacím lístku označit křížkem ve čtverečku v záhlaví sloupce s kandidáty volební strany nejvýše jednu volební stranu. Zároveň může označit v rámečku před jménem kandidáta křížkem další kandidáty, pro které hlasuje, a to v libovolných samostatných sloupcích, ve kterých jsou uvedeny ostatní volební strany. Takto volí předně jednotlivě označené kandidáty, dále tolik kandidátů označené volební strany, kolik činí rozdíl počtu členů zastupitelstva, kteří mají být zvoleni, a označených jednotlivých kandidátů, a to v pořadí, v němž jsou kandidáti označené volební strany uvedeni v jejím sloupci.

Ve městě Rumburku bylo voleno celkem 23 zastupitelů a každá z volebních stran postavila 23 kandidátů. Jednou z častých úprav hlasovacího lístku voličem je zakřížkování konkrétních preferovaných kandidátů, a to i napříč volebními stranami (tzv. panašování) s tím, že volič neudělí všech 23 hlasů, ale pouze několik pro jemu osobně známé kandidáty. Volič má podle § 34 odst. 2 volebního zákona právo nikoliv povinnost udělit v daném případě až 23 hlasů, tohoto práva však nemusí plně využít a může udělit jen hlasů několik. Nezohlednění tohoto aspektu pak vede k nesprávnému výpočtu navrhovatelů, kteří principiálně počítají s tím, že každý nebo téměř každý volič musí udělit všech 23 hlasů. Tak tomu ovšem není. Soud vlastní kontrolou volební dokumentace zjistil, že ve všech devíti volebních okrscích bylo podle kritérií uvedených v ustanovení § 41 volebního zákona neplatných celkem 55 hlasovacích lístků (1265 hlasů), nikoliv 536 jak spočítal žalobce. Počet 1265 neplatných hlasů ve vztahu k platným hlasům 82792 soud nepovažuje za nijak nestandardní.

I další námitka navrhovatelů spočívající v tom, že došlo k tzv. dokřížkování hlasovacích lístků se nepotvrdila. Z výpovědí svědků nevyplynulo, že by volby ve městě Rumburk, zejména ve volebních okrscích č. 3, 5 a 8, probíhaly nestandardně, nebo že by dokonce měl někdo z volební komise příležitost k dodatečné úpravě hlasovacích lístků. Z výpovědí zapisovatelek volebních okrsků č. 3, 5 a 8 vyplynulo, že sčítání hlasovacích lístků proběhlo standardně, nebylo narušováno a bylo v souladu s ustanovením § 40 volebního zákona. Tyto svědecké výpovědi zároveň vyloučily možnost tzv. dokřížkování hlasovacích lístků ze strany členů volební komise, neboť všichni členové OVK ke sčítání používali zelený fix, pracovali ve dvojicích a každý člen OVK měl možnost ve smyslu ustanovení § 40 odst. 6 volebního zákona nahlížet do hlasovacích lístků.

Podle § 16 písm. b) a c) volebního zákona OVK zajišťuje a dozírá na průběh hlasování a sčítá hlasy a vyhotovuje zápis o průběhu a výsledku hlasování.

Podle § 17 odst. 2 věta první volebního zákona každá volební strana (§ 20 odst. 1), jejíž kandidátní listina byla zaregistrována pro volby do zastupitelstva obce, může delegovat

nejpozději do 30 dnů přede dnem voleb jednoho člena a jednoho náhradníka do okrskové volební komise v každém volebním okrsku, ve kterém se do příslušného zastupitelstva volí.

Soud uvádí, že právo volebních stran delegovat jednoho člena do OVK je jedním z důležitých institutů zajišťujících regulérnost voleb, neboť volební strany mají možnost přímo dohlížet na průběh hlasování i sčítání hlasů a mohou celý proces přímo kontrolovat. Pokud by členové volební komise měli jakékoliv pochyby o správnosti postupu jiných členů komise, lze důvodně očekávat, že by tyto výhrady uplatnili např. formou odepření podpisu zápisu o průběhu a výsledku hlasování s uvedením důvodů tohoto odepření (§ 42 odst. 1 volebního zákona). Na tomto základě by poté soud mohl přezkoumat postup volební komise z hlediska případného porušení zákona (srov. usnesení NSS ze dne 28.11.2006, sp. zn. Vol 82/2006, www.nssoud.cz). Nejvyšší správní soud v usnesení ze dne 22.10.2014, sp. zn. Vol 18/2014, odst. 42, www.nssoud.cz, judikoval, že *„role volebního soudu nemá být zvýrazněna a prostor pro jeho vlastní aktivitu nemá vzniknout pouze tím, že se některý ze soutěžících vzdá účasti v základním kontrolním orgánu, jímž jsou právě okrskové volební komise. Takový krok sám o sobě nemůže vytvořit prostor pro širší rámec soudního přezkumu.“* Soud se s tímto stanoviskem plně ztotožňuje a poukazuje na to, že v žádném Zápisu o průběhu a výsledku hlasování ve volebních okrscích č. 1 až 9 není uvedena žádná mimořádná okolnost v průběhu voleb, ani žádný z členů OVK neodepřel svůj podpis. Soud tak nemá důvod pochybovat ani v tomto směru o zákonnosti voleb, a proto i námitku směřující k manipulaci s hlasovacími lístky ze strany OVK shledal zcela nedůvodnou.

Ve světle shora uvedených závěrů vyplývajících z provedeného dokazování, volební dokumentace i relevantní judikatury soud dále konstatuje, že neshledal žádnou zvláště závažnou indicii spočívající v tvrzení, že volební výsledek volební strany RUMBURÁCI.cz v jednotlivých volebních okrscích mezi 3,14% až 9% odevzdaných hlasů by měl být nestandardní. Soud poukazuje také na skutečnost, že nejnižší volební výsledek 3,14 % obdržela volební strana RUMBURÁCI.cz ve volebním okrsku č. 6 vůči kterému návrhové body nesměřovaly.

K poslední námitce spočívající v tom, že kandidaturu volební strany RUMBURÁCI.cz podpořilo 900 voličů, ačkoliv hlas ve volbách této volební straně odevzdala čtvrtina z tohoto počtu voličů, soud uvádí následující. Principem demokratického právního státu platným i pro volby do územně samosprávných celků (obcí) je volná soutěž politických stran, resp. volebních stran, které po vítězství ve volbách tvoří politická rozhodnutí ovlivňující chod daného územně samosprávného celku (srov. čl. 1, čl. 5, čl. 6, čl. 102 Ústavy). Každý demokraticky smýšlející občan tento princip respektuje a hlasováním pro určitou volební stranu vyjadřuje postoj svědčící o tom, se kterou volební stranou se nejvíce ztotožnil. Neznamená to však, že by musel zásadně vylučovat z volební soutěže i jiné subjekty, neboť jim může svou podporou pro účast ve volbách poskytnout možnost přesvědčit ho k tomu, aby jim dal svůj hlas. Skutečnost, že volební stranu RUMBURÁCI.cz podpořilo ve volbách méně voličů, než těch kteří podpořili registraci této volební strany, se nijak nevymyká z principů fungování demokracie a soud ani v této tvrzené skutečnosti neshledává žádné zvláště významné indicie, které by ho vedly k podezření o nezákonnosti hlasování nebo celých voleb.

Z výše uvedených důvodů tak soud návrh na vyslovení neplatnosti hlasování ve volbách do zastupitelstva města Rumburk konaných ve dnech 10. a 11. října 2014 výrokem I. tohoto usnesení zamítl a dále ze stejných důvodů návrh na vyslovení neplatnosti voleb ve volbách do zastupitelstva města Rumburk konaných ve dnech 10. a 11. října 2014 výrokem II. zamítl.

O nákladech řízení soud rozhodl v souladu s ustanovením § 93 odst. 4 s.ř.s, podle kterého v řízení ve věcech volebních nemá žádný z účastníků na náhradu nákladů řízení právo.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 104 odst. 1 s.ř.s.)

Usnesení nabývá právní moci dnem jeho vyvěšení na úřední desce soudu (§ 93 odst. 5 s.ř.s.).

V Ústí nad Labem dne 12. listopadu 2014

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D. v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Iva Tovarová